

JOUNI INKALA

(szül. 1966. 04. 15-én Kemiben, jelenleg Helsinkiben él, irodalomtudomány szakot végzett a Helsinki Tudomány Egyetemen, filozófia kis doktori tézisét e. e. cummingsról írta, főbb művei: *Tässä sen reuna* (Itt a vége) WSOY kk., 1992, versek – Finlandia-díj jelölt, J. H. Erkko díj –, *Huonetta ja sukua* (Rang és származás) WSOY kk., 1994, versek, *Pyhien seura* (Szentek társasága) WSOY kk., 1996. versek, németül: *Aus dem Kause und dem Geschlechte*, ford. Stefan Moster, 1995)

Mártírok útja, Pest

I.

*Távoli ország hangjele miután megszólalt a telefon
továbbítja hosszú horgászsinegét
a fül medrébe merülő felszínnek.*

*Évek gyűrűi oszcillálnak és felbomlanak.
Megtörök a csendet, és az nyitva marad.*

*Azért sem fogom kiszámolni, hogy hangok közötti szünet
mennyibe kerül,
gondolatokat megállító vessző, pont.*

*Kevés szó omlik össze, fogy el
hisz azonnal nem is hallhatni.*

*Azt mondtad, az ismétlés áldás,
mikor a többiek elhallgattak*

*Szemeid fáradtak, mivel ők minket és
földünket látatlanban
hangukkal szülték meg.*

Fájdalom nélkül, mint mindenki, ki egyedül születik.

VI.

*Mit tudnak ezek a garasok,
kiket éltetnek még, milyen*

*félbolond szomorúember kezébe
kerülnek. Meséld el nekik, Isten,*

*mert azokkal saját zsebemben
ugyanolyan szórakozott és feledékeny vagyok,*

*mint Te. Ezer szigorú kötő-
jelet bíró hatalmas neved nyugalma*

*minden pillanatban fülemben, nyelvemen.
Mondd meg nekik visszhangzó,*

*hisz ők is látnak és hisznek
benned jobban mint én.*

*Egyfelől ugyanannyi egyetértő,
mint másfelől széthúzó.*

